

Vraagstelling van het project

Met het ondervragen van de deelnemer aan het Foreign Language experiment heb ik het idee, dat het zien van de irrationele structuren, landschappen, van de schilderijen de werking van de hersenen beïnvloedt. Dat een moment de gebruikelijke neuronenvaden worden stopgezet en iets nieuws wordt beleefd, dat niet direct aansluiting vindt bij het bekende – dat zo dus nieuwe ideeën kunnen geboren worden.

Het zien van de schilderijen alleen geeft de kijker de gelegenheid om te ontsnappen en in de eigen werkelijkheid te blijven, om oppervlakkig over de aangeboden structuren heen te stappen, zoals men meestal ook de straatstenen niet van elkaar onderscheidt.

Maar het ondergaan van de video Foreign Language met muziek is een ervaring, waarbij men meer geconcentreerd kan zijn. Vooral in rust, in een donkere kamer, kunnen andere gedachten inhouden naar boven komen.

Omdat die gedachten verrassend en intiem kunnen zijn, heb ik de deelnemers gevraagd ze op te schrijven, zodat ik die verzamel en kan toevoegen als een substantieel onderdeel van het project – de Foreign Language Poetry.

Het laten zien van de reacties op Foreign Language toont een kaleidoscoop aan gezichtspunten, wat een verrijking en een relativisering kan zijn van onze eigen ideeën en in die zin een intensivering van de belevenis als geheel.

Verborgen in dit concept leeft het idee, dat ik contact wil leggen met de Zeitgeist. Wat leeft er onder de mensen op dit moment. Omdat de gebruikelijke nieuws media waarschijnlijk niet toonaangevend zijn, zou ik het collectief onderbewuste willen aanspreken.

Daarom zou ik dit project ook naar kinderen, dronkaards en buitenissige geesten willen brengen. Wat zien en denken zij?